

De Standaard

<p>Er is één weg naar buiten: die leidt naar een fort van curverboxen. Thomas Dhanens</p>

Er is één weg naar buiten: die leidt naar een fort van curverboxen. © Thomas Dhanens

Herbeginnen voor beginners

FAMILIETHEATER Is 'Bam!' de knal van de apocalyps of de schepping? In deze kwieke kindervoorstelling volgen ze elkaar op.

ULTIMA THULE

Bam! (4+) Op tournee

★★★★

Een man (Sven Ronsijn) zit gevangen op een platform. Als hij een voet op de omringende grond wil zetten, gaat een alarm loeien. Er is één weg naar buiten: die leidt naar een fort van curverboxen dat om de haverklap nieuwe boxen op zijn eiland uitbraakt. Als de man ze wil wegsturen, krijgt hij een veelvoud terug,

waardoor zijn lapje grond steeds meer gevuld raakt. Na elke mislukte poging dicteert een machinale stem: 'Opnieuw beginnen!'

Dan komt er een vrouw bij (Katrien Pierlet). Eerst bakent de man zijn terrein af. Dat is te klein voor één, wat zouden er twee mensen op passen? Maar ook de vrouw mag het platform niet verlaten. Ondertussen propt de machine hun wereld voller en voller.

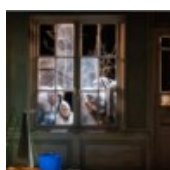
In *Bam!* van Ultima Thule kun je een pak actuele thema's ontwaren. De mens moet zich schikken naar een grillige planeet, verdringing wordt er duur betaald gezet, protectionisme en eigenbelang hebben nefaste gevolgen. Een dystopie op maat van de allerkleinsten, zo lijkt het wel. Maar dit warmhartige sprookje wil ook hoop brengen. Even goed als het einde van de wereld, verbeeldt de knal uit de titel een scheppingsverhaal. Wanneer de personages merken dat de claustrofobische plek niet zozeer een escaperoom is, als wel een duurzame verblijfplaats, wordt de ellende met vereende krachten omgezet in creativiteit.

Die wending geeft de voorstelling zowel vormelijke variatie als inhoudelijke zeggingskracht. Nu kan het duo zich uitleven in een minifuij, laat het kleurrijke ballonnen vliegen, maakt het poppen met de 'grondstoffen' op zijn eiland. Het is de ietwat voorspelbare, maar wel tedere boodschap van dit stuk: herbeginnen is best mogelijk met deze wereld, zolang die wordt gedeeld.

GILLES MICHIELS

Verschenen op donderdag 27 februari 2020

LEES MEER

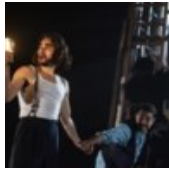

01/03/2022 | RECENSIE JEUGDTHEATER

'Anders is een hele normale Zweedse voornaam':
heerlijk zot jeugdtheater

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220228_98217750)

01/03/2022 | RECENSIE JEUGDTHEATER

De melancholie van de vuurtorenwachter: nu ook voor kinderen

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20220228_98217394)

Lees de volledige
krant

(https://markup.standaard.be/extra/static/checkapp/index.html?utm_campaign=digitalekrant&utm_source=standaard&utm_medium=brooklyn-artikels)